



Sygn. akt V KK 646/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Małgorzata Gierszon

SSN Marek Pietruszyński

Protokolant Katarzyna Wępa

w sprawie skazanego **D. M.**

skazanego z art. 178a § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 3 czerwca 2020 r.

w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego, na niekorzyść,

od wyroku Sądu Okręgowego w P.,

z dnia 25 października 2019 r., sygn. akt XVII Ka (...),

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w N.,

z dnia 12 czerwca 2019 r., sygn. akt II K (...),

**uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o
środku karnym w postaci zakazu prowadzenia wszelkich
pojazdów mechanicznych i w tym zakresie sprawę przekazuje
Sądowi Okręgowemu w P. do ponownego rozpoznania w
postępowaniu odwoławczym.**

UZASADNIENIE

D. M. został oskarżony o to, że w dniu 7 sierpnia 2018 r., o godzinie 19:06, na drodze publicznej, to jest autostradzie A2 na 116 km w kierunku Ś. w powiecie n., w woj. (...), prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny, to jest samochód marki Opel Insignia nr rej. (...) znajdując się pod wpływem substancji odurzającej w postaci konopi indyjskiej - marihuany, gdzie badania wykazały obecność delta - 9 THC w stężeniu 2,8 ng/ml i jego metabolitu karboksy - THC w stężeniu 34 ng/ml, tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w N. w dniu 12 czerwca 2019 r., w sprawie o sygn. akt II K (...), uznał:

1. oskarżonego D. M. w granicach zarzutu za winnego tego, że w dniu 7 sierpnia 2018 r., około godziny 19:06, na drodze publicznej, tj. autostradzie A2, na 116 kilometrze w kierunku Ś., w powiecie n., prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny, to jest samochód marki Opel Insignia, o nr rej. (...) znajdując się w stanie po użyciu środka odurzającego działającego podobnie do alkoholu, w postaci ziela konopi indyjskich, gdzie badania wykazały obecność w jego krwi delta - 9 THC w stężeniu 2,8 ng/ml uznając, iż czyn ten stanowi wykroczenie z art. 87 § 1 k.w. i na podstawie art. 87 § 1 k.w. w zw. z art. 24 § 1 i 3 k.w. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 700, 00 zł,
2. na podstawie art. 87 § 3 k.w. w zw. z art. 29 § 1 i 2 k.w. orzekł wobec oskarżonego D. M. środek karny w postaci zakazu prowadzenia w ruchu lądowym pojazdów mechanicznych, dla których prowadzenia wymagane jest prawo jazdy kategorii „B”, na okres 1 roku, przy czym na poczet tego środka karnego na podstawie art. 29 § 4 k.w. zaliczył okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 7 sierpnia 2018 roku,
3. na podstawie art. 119 § 1 k.p.w. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w wysokości 971, 81 zł, a na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. 1983 Nr 49, poz. 223 ze zm.) wymierzył mu opłatę w kwocie 70 zł (k. 109).

Po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez prokuratora Sąd Okręgowy w P. wyrokiem z dnia 25 października 2019 roku, sygn. akt XVII Ka (...), zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. w pkt 1 oskarżonego D. M. uznał za winnego tego, że w dniu 7 sierpnia 2018 roku o godzinie 19:06 na drodze publicznej, tj. autostradzie A2 na 116 kilometrze w kierunku Ś., w powiecie nowotomyskim, prowadził w ruchu

lądowym pojazd mechaniczny, tj. samochód marki Opel Insignia o nr rej. (...), znajdując się pod wpływem substancji odurzającej w postaci konopi indyjskiej, gdzie badania wykazały obecność delta - 9 THC w stężeniu 2,8 ng/ml, tj. przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. i za to przestępstwo na podstawie art. 178a § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 120 stawek dziennych grzywny przy jednoczesnym określeniu wysokości jednej stawki, na podstawie art. 33 § 3 k.k., na kwotę 20 zł,

2.w pkt 2 na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego D. M. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat i na podstawie art. 63 § 3 k.k. na poczet orzeczonego środka karnego zaliczył okres zatrzymania prawa jazdy oskarżonego od dnia 7 sierpnia 2018 roku, zaś na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzekł od oskarżonego D. M. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5 000 zł,

3.w pkt 3 obciążył oskarżonego D. M. kosztami sądowymi w kwocie 971,81 zł. Oskarżonego D. M. obciążył kosztami sądowymi za postępowanie odwoławcze w kwocie 50 zł w całości, a nadto wymierzył oskarżonemu jedną opłatę za obie instancje w kwocie 240 zł.

Kasację od wyroku Sądu Okręgowego w P. , wniósł - w części dotyczącej orzeczenia o środku karnym na niekorzyść skazanego D. M. -Prokurator Generalny, który podnosząc zarzut naruszenia przepisu prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 42 § 2 k.k., poprzez orzeczenie wobec D. M. , oskarżonego o popełnienie w dniu 7 sierpnia 2018 r. przestępstwa z art. 178a § 1 k.k., środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres dwóch lat, podczas gdy zgodnie z przepisem art. 42 § 2 k.k., obowiązującym od dnia 18 maja 2015 r., orzeczenie powyższego zakazu wobec sprawcy przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. nie może nastąpić na okres krótszy niż 3 lata, wniósł we wniosku końcowym o uchylenie wyroku Sądu odwoławczego w części dotyczącej orzeczenia o środku karnym i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Okręgowemu w P. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego okazała się zasadna i to w stopniu oczywistym uzasadniającym jej uwzględnienie na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Nie ulega wątpliwości, że przepis art. 42 § 2 k.k. w brzmieniu nadanym mu przez ustawę z dnia 20 marca 2015 r. o zmianie ustawy Kodeks karny i niektórych innych ustaw (Dz.U. 2015.541, ze zm.), obowiązującym od dnia 18 maja 2015 r., wprowadził obowiązek orzeczenia zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów lub pojazdów określonego rodzaju, na okres nie krótszy niż 3 lata, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, jako osoba uczestnicząca w ruchu był w stanie nietrzeźwości, pod wpływem środka odurzającego lub zbiegł z miejsca zdarzenia określonego w art. 173, art. 174 lub art. 177 k.k.

W realiach niniejszej sprawy, że D. M. popełnił przypisane mu przestępstwo w dniu 7 sierpnia 2018 r., a zatem zgodnie z art. 42 § 2 k.k. powinien zostać wobec niego orzeczony zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju na okres co najmniej 3 lat.

Sąd Okręgowy w P. dokonując zmiany wyroku Sądu pierwszej instancji i orzekając wobec oskarżonego D. M. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat, a więc w wymiarze niższym aniżeli pozwala na to ustawa, w sposób rażący dopuścił się obrazy przepisu art. 42 § 2 k.k. Rażące naruszenie powyższego przepisu miało przy tym istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, skutkowało bowiem takim ukształtowaniem orzeczenia o środku karnym, które nie uwzględniało obowiązującej w tym zakresie regulacji o charakterze obligatoryjnym. Implikowało to konieczność uchylenia wyroku Sądu Okręgowego w P. w zakresie rozstrzygnięcia o środku karnym i przekazaniem sprawy w tej części do ponownego rozpoznania temu Sądowi.

Procedując powtórnie w zakresie, w jakim nastąpiło przekazanie, Sąd Okręgowy uwzględni obowiązującą treść przepisu art. 42 § 2 k.k.

Kierując się przedstawionymi względami, orzeczono jak w części dyspozytywnej wyroku.

